

DOBŘÉ ZPRÁVY

Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové | ročník XV (2023) : č. 2 – květen

PŘEDSTAVUJEME
FILIPA PŠENČÍKA, LAUREÁTA
CENY OLGY HAVLOVÉ 2023

Začít vracet,
co mi dali ostatní

„ SVĚTLO DOBRÉ VŮLE,
KTERÉ V LIDECH PROBOUZELA
OLGA HAVLOVÁ,
MŮŽETE S NÁMI NĚST DÁL.

Anetě Langerové se v Písni pro Olgu, inspirované životem Olgy Havlové a fotografiemi Bohdana Holomíčka, podařilo pojmenovat to, v čem spočívá odkaz paní Olgy a co pro nás znamená dnes. Založením naší nadace vyvolala Olga Havlová obrovskou vlnu solidarity a dokázala v řadě lidí po celé republice zažehnout jiskru a motivovat je k práci ve prospěch potřebných.

O tom, jak mimořádný to byl počin a jak silný oheň v lidech Olga zažehla, svědčí mimo jiné fakt, že Olga vedla nadaci pouhých pět let od jejího založení. Ještě před svým odchodem však dokázala nahlédnout do vzdálenější budoucnosti, rozdělit práci v nadaci a štafetu vedení předat Daně Němcové, která ji po boku dlouholeté ředitelky nadace MUDr. Mileny Černé přes dvě desetiletí vedla.

Navzdory tomu, že v posledních letech čelíme smutným událostem, kdy kromě odchodu těchto dvou výjimečných žen jsme se museli rozloučit i s předsedkyní dozorčí rady JUDr. Magdou Pištorovou, světlo dobré vůle neseme dál. To se nám daří díky našim spolupracovníkům, dárcům, dobrovolníkům a také všem, kdo dobrou vůli prokazují při svém každodenním životě. A není jich málo!

Naše zvláštní poděkování a úctu si zaslouží ti, kteří tak činí navzdory obtížím ve svém vlastním životě. Těmto lidem projevujeme úctu a uznání udělením Ceny Olgy Havlové.

Na následujících stránkách přinášíme příběhy těchto výjimečných lidí a také mnoha dalších, kteří nám pomáhají šířit dále dobrou vůli.

Monika Granja
ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

*Posláním Výboru dobré vůle –
Nadace Olgy Havlové je
pomáhat lidem, kteří se pro svůj
nepříznivý zdravotní a sociální
stav těžko včleňují do společnosti
a nemohou se bez pomoci
druhých sami o sebe postarat.
Svým působením se nadace snaží
o rozvoj duchovních hodnot,
vzdělání, ochranu lidských
práv a všeobecně uznávaných
humanitárních hodnot.*

DÁREK PRO OLGU

U příležitosti nedožitých 90. narozenin jsme se rozhodli uspořádat sbírku a vybrat symbolických 900 000 korun na pomoc znevýhodněným lidem. Úspěšné dosažení cílové částky a následné rozdělení mezi potřebné by bylo pro Olgu tím nejlepším narozeninovým dárkem.

PODEJTE POMOCNOU RUKU TĚM, KDO TO NEJVÍC POTŘEBUJÍ.

PŘÍSPĚJTE A SPOLEČNĚ TAK POMŮŽEME SENIORŮM, DLOUHODOBĚ NEMOCNÝM A LIDEM SE ZDRAVOTNÍM ČI SOCIÁLNÍM ZNEVÝHODNĚNÍM.

Příspěvek na Dárek pro Olgu můžete na
účet číslo: 625625625/0300, var. symbol: 90

QR PLATBA

„ZAČÍT VRACET, CO MI DALI OSTATNÍ“

PŘEDSTAVUJEME FILIPA PŠENČÍKA, LAUREÁTA CENY OLGY HAVLOVÉ 2023

Hana Cindrová, foto z archivu Filipa Pšenčíka

V posledních letech se i v rámci Ceny Olgy Havlové začala prosazovat generace tzv. mileniálů. Po třicátnicích Tereze Nagyové, Martině Půtové a Dítě Horochovské se laureátem letos stal teprve jednatřicetiletý Filip Pšenčík. Stejně jako jeho předchůdkyně vyvrací Filip nelichotivá klišé, která tuto generaci líčí jako sebestřednou, línou, neschopnou dospět a přijmout zodpovědnost. Studium architektury, smysluplná práce, která je přínosem pro ostatní, skvělé sportovní výkony, cestování i založení rodiny a péče o malé dítě – to všechno Filip Pšenčík úspěšně zvládl a zvládá. Řeklo by se „levou zadní“, ale ta právě Filipa trápí nejméně.

Narodil jste se s rozštěpem páteře. Byl u vás diagnostikován už prenatálně?

Nebyl, rodiče se to dozvěděli až po porodu. Měl jsem štěstí, jako celý život, že porod byl veden císařským řezem z toho důvodu, že mě maminka 14 dní přenášela. V opačném případě bych pravděpodobně porod nepřežil, protože by se mícha přetrhla.

Jak se u vás rozštěp páteře projevuje? Jaké máte potíže?

Měl jsem opravdu štěstí, protože se toto postižení projevuje většinou daleko hůře. Kombinuji chůzi o francouzských berlích a invalidní vozík, který využívám na delší vzdálenosti a abych si uvolnil ruce, například při starání o dcerku a vaření. Největší potíže mám s levou nohou,

kteřá je atrofovaná, nepostavím se na ni a mám v ní špatnou citlivost a prokrvení. K přidruženým vadám patří ještě vysoký stav lopatek, takže nezvednu úplně ruce vzhůru, skolióza a lordóza páteře.

Dají se problémy související s rozštěpem páteře nějak řešit nebo zmírnit? Může pomoci operativní zákrok?

Operací mám za sebou 10 a asi 250 stehů na různých částech těla. Ihned po narození mi byla překryta rána po vyřeznutí míchy ze zad štěpem z vlastní kůže. Zhruba v 6 letech jsem začal více napadat na levou nohu. I přes bagatelizaci obtíží ze strany doktorů, kteří tvrdili, že jsem obézní a nechci chodit, se rodiče domohli vyšetření CT a magnetické rezonance. Následně se zjistilo, že se nedovyvinutá

páteř chtěla douzavít a začal mi z obratle růst trn, který napichoval míchu. Absolvoval jsem dvě dvanáctihodinové operace páteře. Po první operaci jsem z nemocnice odešel už s berlemi, pravděpodobně kvůli poškození nějakých nervů. Druhou operaci mi původní nemocnice odřekla kvůli přečerpání finančního limitu a rodiče ji museli vyřizovat v jiné. Při ní se zjistilo, že mi při předchozím zákroku nechali okolo páteře několik hnisavých ložisek. Další operace byly korekce levé nohy. Při několika operacích mi přerýzli stehenní kost, abych mohl natáhnout nohu, dále jsem měl přerýznutou lýtkovou kost kvůli vytočení plosky, zlamaný nárt, abych mohl chodit po chodidle a ne po prstech, a ještě naříznutí Achillovy šlachy kvůli lepšímu došlapu. K mému postižení patří ještě horší funkce močového měchýře,

takže jsem ještě musel dvakrát na operaci kamenů v močovém měchýři.

K tomu všemu je asi třeba přičíst i nekonečné rehabilitace...

Rodiče se mnou rehabilitovali od dětství, zpočátku jsme dojížděli do Vojtova centra, kde se se mnou učili touto metodou cvičit. Vzpomínám si matně, že se mi Vojtova metoda moc nelíbila a občas jsem při obraně uštědřil ve vzteku i nějakou ránu rodičům, hlavně otci, který na mě měl dostatek síly, aby mě dostal do správných poloh. Další vzpomínka je na milé rehabilitační sestřičky. Fyzioterapie mě provázela celý život až dosud a myslím, že bych bez nich nemohl fungovat. Každý týden se najde něco, co je potřeba protáhnout a rozcvičit. V kondici se snažím udržovat i sportem.

Když se pokusíme zapomenout na operace a nepříjemné cvičení, jaké jste měl dětství? K čemu vás vedli rodiče?

Snažili se uzpůsobovat své aktivity tak, abych mohl zažít to, co zdravé dítě. Například jsem na delší trasy, které bych o berlích neušel, zvládal jezdit na kole, tak jsem takhle s dopomocí vyjel na Praděd a spoustu dalších věcí. Myslím, že nejdůležitější věc, co mi předali, je, že každá překážka se dá zvládnout. Neřešit důvody, proč něco nejde, ale hledat cesty, jak zvládnout vše, co si usmyslím.

Chodil jste do běžné školy?

Chodil jsem prvních pět tříd na základní školu v Dačicích, než jsem přešel na osmileté gymnázium. Skoro dva roky jsem se učil doma, protože jsem po operacích páteře nemohl sedět ve škole. Jednou týdně za mnou docházela paní učitelka a zbylé dny jsem se učil s babičkou, která je učitelka, a nebo s rodiči.

Jaké jsou vaše vzpomínky na školní docházku?

Měli jsme jak na základní škole, tak na gymnáziu skvělý kolektiv. Ze základní školy jsem si odnesl celoživotního parťáka a nepokrevního brácha Martina,

s kterým se pouštím občas i do adrenalinových zážitků. Se spolužáky z gymnázia se scházíme dodnes alespoň jednou ročně. Profesori byli skvělí a snažili se mi vycházet vstříc i v tom, že plánovali výlety tak, abych mohl jet s nimi na kole a být s třídou. Jediná překážka byla ta, že gymnázium se nachází v panelovém domě o čtyřech podlažích. To znamenalo ranní rozcvičku o berlích do třetího podlaží, kde jsme měli třídu. Většinou se ale našel někdo, kdo mi vzal batoh a cestu mi ulehčil.

Co vás jako dítě nejvíc bavilo?

Jako menší jsem trávil mnoho času s prarodiči a praprarodiči na rodinné chalupě, kde máme bazén, a myslím, že tam se zrodila moje láska k vodě. Často jsme také jezdili k moři do Chorvatska, kde jsem začal šnorchlovat. Dále jsem rád a hodně jezdil na kole, které mi nahrazovalo běhání. Žádný sport jsem ale nedělal závodně. Také jsem si rád kreslil, četl a samozřejmě jsem jako každý puberták hrál počítačové hry.

Kdy a jak jste se rozhodl pro studium architektury?

Na gymnáziu jsem se rozhodoval mezi právy, programováním a architekturou. Finální rozhodnutí přišlo v sextě, kde jsem měl skvělého profesora výtvarné

výchovy J. Albrechta. Ten ve mně spolu s paní učitelkou Zamazalovou, k níž jsem chodil na kreslení v dačické ZUŠ, probudil lásku k umění.

Jak jste zvládl odchod do Prahy?

Myslím, že lépe než moje maminka. Přechod proběhl hladce, měl jsem zařízené koleje blízko školy a prvních pár týdnů mě rodiče vozili do Prahy autem, než jsem si nacvičil pořádně cestu na autobus domů.

Byl jste spokojen s úrovní studia?

Určitě ano. Podle mě hodně záleží na tom, jak si člověk studium nastaví, jaké ateliéry si vybere a od koho se chce učit.

Je v rámci studia architektury věnována dostatečná pozornost problematice handicapovaných, řeší se bezbariérovost, ergonomie apod.?

Myslím si, že by se na tom dalo ještě zapracovat. Ergonomii a řešení bariér by mohl být vyhrazen celý předmět. Nicméně si pamatuji, že jsme v prvním ročníku dostali půjčený invalidní vozík a museli jsme natočit video, jak se na něm pohybujeme a zvládáme bariéry, což mi přišlo jako skvělý způsob, jak lidi seznámit s životem vozíčkáře.

PŘI SURFOVÁNÍ NA SRÍ LANCE V LEDNU 2020 FOTO VÍTEK FEKIAČ

KORSICKÁ EXPEDICE „PŘESBAR“

Zaměřoval jste se už v průběhu studia na tyto otázky?

Cíleně pouze na bariéry ne, ale snažil jsem se v rámci projektů, které jsme zpracovávali v ateliérech, řešit i to, aby se v navrženém prostředí mohly pohodlně pohybovat i handicapované osoby. Většinou jsem byl ale podrobován zkouškám a měření při řešení, jak velký prostor je třeba například pro projítí nebo otočení osoby s berlemi a na vozíku.

Dnes působíte v Lize vozíčkářů. Bylo to vaše první zaměstnání?

Začínal jsem pracovat již při vysoké škole na brigádách v různých architektonických ateliérech a po studiích jsem do jednoho ateliéru nastoupil. Na Lize vozíčkářů jsem začal působit zhruba dva roky po škole, kdy mi kamarádka řekla o uvolněné pozici asistenta soběstačnosti. Měl jsem pocit, že bych mohl společnosti začít vracet to, co mi dali ostatní skvělí lidé, které jsem v životě potkal.

V čem práce asistenta soběstačnosti spočívá?

Říkám o své pozici, že jsem technická podpora kolegyním našeho týmu sociální rehabilitace. Pokud tedy řeší nějakou

kompensační pomůcku, výběr automobilu, jeho úpravu, úpravu domu, bytu, přístup do domu. Hodně řeším přestavbu koupelen a kuchyní, protože zvládnout samostatně osobní hygienu a přípravu jídla je podle mě důležité pro pocit nezávislosti a osamostatnění. Také pomáhám dovybavovat byty našeho chráněného bydlení tak, aby vyhovovaly klientům a jejich individuálním potřebám.

Podílel jste se také na vzniku tréninkového bytu...

Když jsem přišel na Ligu, byl projekt ve fázi rozpracovaného návrhu po mém předchůdci, architektu Adamu Erbenovi. Projekt jsem upravil podle sebe, pomáhal partnerům v realizaci některých řešení a následně jsem pomáhal řemeslníkům v řešení detailů přímo při stavbě a vybavení bytu, takže znám byt a vybavení do posledního šroubku.

Co všechno byt umožňuje, k čemu všemu slouží?

Je zde několik variant zařizovacích předmětů a prvků vybavení pro různé stupně postižení, pamatovali jsme i na postižení pravé nebo levé strany těla. Já ho nejčastěji využívám k vyzkoušení

rozmístění prvků v kuchyni a v koupelně před tím, než navrhnu konkrétní řešení úpravy u klienta doma. Kuchyni využívají také kolegyně, když učí klienty vařit a používat různé kompenzační pomůcky. V neposlední řadě je to jedno z mála bezbariérových ubytování v Brně a klienti k nám můžou přijet na delší pobyt, například když se snaží osamostatnit od rodičů a potřebují si vyzkoušet, co budou k samostatnému životu potřebovat.

Za projektem pražského tréninkového bytu stojí loňská držitelka Ceny Olgy Havlové Dita Horochovská – znáte je? Jaké jsou rozdíly mezi těmito dvěma byty?

Projekt znám a s Ditou Horochovskou jsem se potkal na školení programu My Voice u nás na Lize. Náš byt je spíše ergoterapeutickou dílnou s přidanou hodnotou, že je to takový showroom různých pomůcek odstupňovaných podle postižení.

Nabízí i brněnský byt možnost ovládnutí zařízení hlasem?

Nebylo na to v původním rozpočtu pamatováno, ale do budoucna bych rád ovládnutí počítačem a hlasem do některých prvků přidal. Myslím si, že to má smysl v ovládnutí světel, dveří oken a polohovatelné postele.

Důležitou roli ve vašem životě hraje sport. Co vám sportování přináší?

Vždycky si říkám, že když mě něco bolí, tak vím, že žiju. Každý trénink dostanu svoji dávku endorfinů a jsem šťastný, že se můžu pohybovat.

Jakým sportům se věnujete?

Dnes hlavně závodně plavu v SK Kontakt Brno a také se věnuji freedivingu. Ještě jsem se znovu začal věnovat přístrojovému potápění a v současné době si dělám kurz, abych se mohl potápět samostatně.

A dříve?

Zhruba šest let jsem hrál parahokej za Spartu. Vyzkoušel jsem si i paragliding,

parasurfing, přístrojové potápění, jachting, lyžování na monoski a handbike.

Plánujete v budoucnu ještě něco přidat?

Rád bych se vrátil ještě na nějakou delší dobu k oceánu a oprášil surfing. Láká mě i canyoning a ferratové lezení.

Jaká je finanční a časová náročnost?

Na vybavení není plavání náročný sport, stačí plavky a brýle. Chodím plavat dvakrát týdně po hodině a na čtvrt roku klubu přispívám cca dva tisíce. Freediving je něco jiného, když se člověk chce podívat na zajímavé lokace, musí investovat poměrně značnou částku do letenek, na druhou stranu trénovat zádrž dechu se dá i doma na gauči.

Jaké překážky musí zájemci o sport z řad handicapovaných překonávat? Je dostatek možností k sportovnímu vyžití po celé republice a na všech úrovních?

Hlavně vzdálenost, i když v současnosti je dostupnost sportovního vyžití už poměrně dobrá. Ale někdy dělat parasport znamená dojíždět několik hodin na trénink.

Vy sám za sportem, často dost adrenalinovým, cestujete i mnohem dál. Na jakých zajímavých místech jste byl a co jste tam provozoval?

Nejzajímavější místa jsem navštívil při cestě za surfování na Srí Lance. Minulý rok jsem byl na Korsice na expedici PřesBar jezdit na handbiku a letos jsem se účastnil freedivingové expedice na souostroví u Západní Papuy. Zde jsem při potápění s mantami, želvami a žraloky nabyl dojmu, že jsme jako lidstvo udělali chybu v evoluci a měli jsme zůstat ve vodě.

Co pro vás možnost cestovat znamená?

Je to pro mě poznávání nových kultur, mnohdy i nádherných míst, která bych si nedokázal ani představit, a rozhodně svoboda.

JE PRO MNE ČEST,
OBROVSKÁ MOTIVACE
A ZÁVAZEK OBDRŽET
TUTO CENU A MYSLÍM
SI, ŽE JSEM TEPRVE NA
ZAČÁTKU SVÉ CESTY.

Máte ještě nějaké nesplněné cestovatelské sny?

Začala se mi líbit jihovýchodní Asie, takže bych rád procestoval ostrovy Indonésie. Mým surfařským snem je podívat se na Havaj, ale myslím, že bych na to potřeboval ještě trochu trénovat.

Díky sportu jste se seznámil i s partnerkou.

Přijel jsem si do Lipna nad Vltavou vyzkoušet monoski a potkal jsem ji pod sjezdovkou. Zapovídali jsme se při čekání na jízdu. Pak jsme se kontaktovali přes Facebook, kde jsme měli fotku z lyžování. A asi o rok později jsem Verču pozval do divadla, což bylo i naše první rande.

Dnes už spolu máte roční dceru. Jaký jste otec?

Mám o 15 let mladšího brácha Adama, takže jsem měl v tomhle náskok a nebyl pro mě problém se o Stellu postarat. Rodičovství si moc užívám, s malou je vážně legrace, každý den mě něčím překvapí. Snažím se jí moc nepřekážet v rozletu a pouze jistit, přispěchat, když něco potřebuje. Občas mám pocit, že kdyby se uměla přebalit a najíst, tak je naprosto samostatná osůbka.

Stiháte skloubit všechny své aktivity s rodinným životem? Jak trávíte společný čas?

Momentálně jsem zredukoval svoje sportovní aktivity na plavání dvakrát týdně a občas nějaké závody, kam se snažím brát dcerku s sebou. Nejvíce si užívám společné plavecké lekce a myslím, že si je užívá i Stella, která vodu miluje. Taky často chodíme na procházky do parku. Tedy spíš jezdíme, já na vozíku, Stella na tříkolce, tváří se jako velká motorkářka. Víkendy trávíme většinou u některých z rodičů nebo na výletech.

Stal jste se jedním z nejmladších laureátů Ceny Olgy Havlové. Co pro vás toto ocenění znamená?

Olgy Havlové si vážím a je pro mě symbolem silné ženy, která se důstojně zhostila své role první dámy. Vybuodovala organizaci, která se zasazuje o podporu znevýhodněných skupin a zlepšení jejich postavení ve společnosti, její práce si považuji. Je pro mne čest, obrovská motivace a závazek obdržet tuto cenu a myslím si, že jsem teprve na začátku své cesty.

Jak si svou cestu představujete dál? Jaké máte plány do budoucnosti?

Chtěl bych dále pomáhat handicapovaným zlepšovat životní prostor. Když vše vyjde, rád bych dalším lidem se zdravotním znevýhodněním ukázal krásy sportů jako freediving a surfing. ❤️

CENA OLGY HAVLOVÉ: LAUREÁT CENY VEŘEJNOSTI

HEŘMAN VOLF

Heřman Volf žil do roku 2006 běžným životem. Měl ženu, dvě děti, naplňující práci. Pak přišel pád na lyžích a skončil na vozíku. To, že se mu život obrátil vzhůru nohama, ale nebral jako konec. Našel si novou práci a stal se designérem koupelen, začal jezdit na handbiku a projel celou Evropu. Díky svému nadšení si uvědomil, že k aktivnímu životu může svým příkladem motivovat i další lidi, a tak založil organizaci Cesta za snem. Ta dává důraz právě na aktivní životní styl lidí s handicapem a jejich začleňování do společ-

nosti. Heřman vede Cestu za snem již více než 10 let, během kterých vymyslel množství originálních projektů, a tak pomohl mnoha lidem na cestě jejich životem. Velkým úspěchem pro Heřmana a jeho tým handicapovaných spolupracovníků bylo ocenění od Evropské komise EU Sport Awards #BeInclusive za nejlepší sportovní integrační projekt v celé EU, které loni získal jejich vlajkový projekt Metrostav handy cyklo maraton. Heřman je životní optimista a nebojí se pouštět se do věcí, o kterých ostatní tvrdí, že nejsou možné nebo jsou příliš obtížné. Díky tomu si mnozí uvědomují, co všechno je v životě možné, pokud jenom trochu chtějí.

DO UŽŠÍHO VÝBĚRU PRO CENU VEŘEJNOSTI POSTOUPILY

PAVLA KOVAŘÍKOVÁ

Pavla se narodila s vrozeným glaukomem a od 15 let je zcela nevidomá. Vystudovala angličtinu na Univerzitě Karlově v Praze a psychologické poradenství v USA. Zkraje 90. let pod svým rodným příjmením Valníčková získala pa-

ralympijské medaile a světové rekordy v běžích na dráze i na běžkách, Česká televize o ní tehdy odvysílala dokumentární film v rámci série GEN.

Pavla vypracovala vlastní kresebnou techniku založenou výhradně na hmatu, doposud ilustrovala osm knih, příležitostně vystavuje. O jejím životním příběhu byl natočen dokument Malování potmě. Dlouhodobě se profesionálně věnuje práci ve prospěch lidí žijících s částečnou nebo úplnou ztrátou zraku. Do jejího záběru patří poradenství, tvorba autorských textů popularizujících různé aspekty života bez zraku, lektorování. Pod hlavičkou neziskové organizace Rozhledna, kterou založila v roce 2014, se s kolegy věnuje vedení zážitkové vzdělávacích programů zprostředkovávajících hlubší pochopení života nevidomých. Je spoluautorkou seberozvojového programu k neverbálnímu projevu nevidomých s názvem I když nevidím, můžu vypadat dobře. V rámci zrakového postižení se zabývá méně častými oblastmi, např. rodičovstvím nevidomých, obhajobou nezastupitelnosti Brailleova písma v jejich gramotnosti nebo podporou nevidomých v oblasti fitness.

Se svým mužem vychovává dvě děti, nyní ve věku 8 a 12 let, intenzivně se rovněž věnuje tématům náhradní rodinné péče a pěstounství.

DRAHOMÍRA KUNČAROVÁ

Paní Drahomíra Kunčarová se narodila v Kroměříži. Ve svých 22 letech po porodu dvojčat oboustranně ohluchla. I přesto, že se ze dne na den stala neslyšící, dokázala plnit nejen roli matky tří dětí, ale dostála i všem společenským závazkům i rodinným potřebám. Od roku 1996 se cílevědomě zapojila do činnosti

Svazu neslyšících a nedoslýchavých v ČR (SNN v ČR). V roce 2004 založila Poradenské centrum pro sluchově postižené Kroměříž, o. p. s., které má v současnosti své pobočky i v Uherském Hradišti a Valašském Meziříčí. Dala tak neslyšícím, ale i dalším lidem s postižením možnost na bezpečném a klidném místě sdílet své problémy a radosti s lidmi, které potkal stejný osud. Mimo registrované sociální služby zajišťuje poradenské centrum přednášky, reedukační pobyty či praxe studentům. Za účelem zkvalitňování a rozvoje služeb spolupracuje poradenské centrum s řadou institucí. Paní Drahomíra se snaží problematiku sluchového postižení vřít i do povědomí široké veřejnosti. Poradenské centrum každoročně pořádá Neslychaně zábavní večer, díky kterému jsou lidé zase o krok blíže k porozumění životu se sluchovým postižením. Neslychaně zábavní večery jsou jedinečná akce. Přispívá k tomu jednak jejich bezbariérovost pro všechny sluchově handicapované bez ohledu na typ a stupeň jejich postižení (simultánní přepis mluveného slova, umělecké tlumočení písní do znakového jazyka) a současně jejich propojení s účastí veřejnosti. Zejména umělecké tlumočení písní do znakového jazyka je silným zážitkem pro každého z přítomných bez ohledu na to, zda slyší či nikoliv. V roce 2019 přijala členství ve vládním výboru pro zdravotně postižené a byla jmenována členkou odborné skupiny pro občany se zdravotním postižením za Zlínský kraj. Ať paní Drahomíra vykonávala jakoukoli funkci, dělala to vždy s lidským přístupem, pochopením a snahou hledat pomoc a řešení bez ohledu na složitost spojené se sluchovým omezením.

ZÁŠTITU CENĚ OLGY HAVLOVÉ UDĚLILY

MARKÉTA PEKAROVÁ ADAMOVÁ,
předsedkyně Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR

MILUŠE HORSKÁ,
předsedkyně Výboru pro sociální politiku
Senátu Parlamentu ČR

EVA PAVLOVÁ,
manželka prezidenta České republiky

KLÁRA ŠIMÁČKOVÁ LAURENČIKOVÁ,
zmocněnkyně vlády pro lidská práva

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI CENY OLGY HAVLOVÉ

Český rozhlas | IČO

MEDIÁLNÍ PARTNER
CENY OLGY HAVLOVÉ

PARTNEŘI
CENY OLGY HAVLOVÉ

NÁRODNÍ
MUZEUM

Mountfield

Rückl
1846

COPY GENERAL

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ V RÁMCI UDĚLENÍ CENY OLGY HAVLOVÉ 2023

ZA FINANČNÍ PODPORU

- EQUITA Consulting s. r. o. - za víceletou finanční podporu projektů VDV cestou Adventních koncertů dobré vůle pořádaných společností Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.
- Kateřina a Tomáš Kubínovi – za dlouhodobou finanční podporu projektů VDV a další dobrovolnickou pomoc nadaci
- Kateřina Vítová - za pravidelné finanční dary v rámci Klubu přátel dobré vůle
- Hana Hovorka – za významnou a dlouhodobou podporu projektů Výboru dobré vůle
- Martin Kosobud *in memoriam* – za dlouhodobou finanční podporu projektů VDV a zapojení zaměstnanců a klientů ČSOB PB do pomoci potřebným

ZA ÚČINNOU SPOLUPRÁCI

- Lenka Horká – za dlouholetou finanční podporu projektů Výboru dobré vůle a za efektivní pomoc na všech ročnících Běhu dobré vůle Nadace Olgy Havlové
- Markéta Fiedlerová – za víceletou dobrovolnickou činnost na většině akcí Výboru dobré vůle
- Bohdan Holomíček – za zapůjčení fotografií s Olgou Havlovou a velkorysou spoluprací na charitativních projektech VDV (charitativní kalendář, videospot VDV v České televizi apod.)
- Irena Gillarová – za víceleté aktivní zapojení při přípravě a realizaci zejména Běhu dobré vůle Nadace Olgy Havlové

ZA VYNIKAJÍCÍ REALIZACI PROJEKTU

- Klára Kalibová, ředitelka In Iustitia, organizace, která se už od roku 2009 věnuje předsudečnému násilí a nabízí pomoc osobám ohroženým předsudečným násilím, jeho obětem, svědkům, pozůstalým po obětech
- Lucie Hyblerová, zakladatelka Breakfaststory, první české platformy, která sdružuje a podporuje sociální a chráněné dílny z celé ČR. Organizace podporuje zaměstnance s handicapem a osoby v tísní
- Barbora Hořavová, programová ředitelka Nadace OSF, za několikaletou efektivní spolupráci v rámci programu Active Citizens Fund, který spravuje konsorcium složené z Nadace OSF, VDV a Skautského institutu
- Šarlota Hambergerová, ředitelka organizace Spolu s vámi, z. ú., za vynikající realizaci projektů ve prospěch lidí se zrakovým znevýhodněním

ZA PŘÍNOS OBČANSKÉ SPOLEČNOSTI

- Společnost Siemens za založení a každoroční udělení ocenění pro znevýhodněné studenty technických oborů vysokých škol v České republice.

„DÍKY SVÉMU VZDĚLÁNÍ A ZKUŠENOSTI JSEM SI UMĚLA PORADIT“

ROZHOVOR S KATEŘINOU VÍTOVOU

Hana Cindrová

Foto: Jan Volejníček

Fond vzdělání VDV poskytuje stipendia nadaným dětem se zdravotním postižením, ze sociálně znevýhodněných rodin a dětem z dětských domovů. Jednou ze stipendistek byla před lety i Kateřina Vítová, které její handicap, kvadrupastická forma dětské mozkové obrny, nezabránil ani úspěšně vystudovat hned několik vysokoškolských oborů, ani stát se trojnásobnou matkou. Spolupráce s VDV trvá dodnes, Kateřinina role se však změnila v dárcovskou – již téměř 10 let nepřetržitě podporuje Nadaci Olgy Havlové pravidelným měsíčním příspěvkem.

Na úvod bych se chtěla zeptat na studia, protože ta vaše byla obzvláště rozmanitá. Co vše jste tedy vystudovala?

Vystudovala jsem obor právo na Právnické fakultě UK a kulturologii na FF UK. Také jsem byla chvíli na DAMU na produkci, ale to jsem nedokončila, nedalo se to stíhat.

Proč jste si vybrala právě tyto obory?

Od dětství mě dost bavila historie, pak postupem času i dějiny umění a umění obecně, hlavně divadlo a výtvarné umění. Z toho všeho pak nějak vyšla ta kulturologie a DAMU. Práva chtěli rodiče. Práva mne sice nakonec živí, ale v kultuře a neziskovém sektoru. Kvůli nejmladší dceři jsem si pak v rámci celoživotního vzdělání doplnila speciální pedagogiku.

S jakými obtížemi jste se během studia v souvislosti s vaším zdravotním znevýhodněním setkávala?

Problém byly schody, pokud zrovna nejel výtah, prostě bariérovost obecně. Co se týče vyučujících, většinou měli pochopení, pokud člověk na rovinu a slušně řekl, co z důvodu postižení potřebuje. U mě šlo hlavně o víc času na psaní nebo nahrazení písemné zkoušky zkouškou ústní. Docela to šlo, daleko hůř se mi studovalo až jako matce – to bylo mnohem složitější všechno skloubit.

Stejně rozmanité jako vaše vzdělání jsou i vaše profesní aktivity. Ve kterých organizacích v současné době působíte a v čem spočívá vaše práce?

Jsem zaměstnaná v NIPOS, což je Národní informační a poradenské středisko pro kulturu, kde mám na starosti právní věci, hlavně třeba právní poradenství v kultuře. Zaměstnavatel mi vychází maximálně vstříc, mohu pracovat převážně z domova, což je pro mě dost klíčové, hlavně poté, co se mi po úraze v roce 2021 trochu zhoršil zdravotní stav. Pak pracuji

v Aperiu, tam jde o právní poradenství pro rodiče. Zaměřuji se na rodiče s handicapem a rodiče s handicapovanými dětmi. Také mne baví školské právo, takže občas poskytuji rady dvěma pražským ZŠ. A jsem ve správní radě Evropského centra jazykové rehabilitace. To je maličká neziskovka poskytující rehabilitaci dětem s komunikačními handicapem.

Jak se do vaší práce promítá osobní zkušenost trojnásobné matky?

Asi hodně. Někdy bývám i hodně naštvaná, třeba když jde o dítě s postižením, které rodiče podceňují nebo ho neberou jako plnohodnotného tvora, na to jsem citlivá, je mi líto toho dítěte. Ale samozřejmě vím, že je to i nedostatkem osvěty ve společnosti, takže ta matka za to vlastně až tak nemůže.

Co pro vás osobně bylo v roli rodiče nejtěžší?

Nejhorší to bylo po porodu první dcery, to jsem upadla do dlouhodobých psychologických problémů, hlavně vinou chování personálu v porodnici. Bohužel to dost ovlivnilo to, jakým jsem byla rodičem nejstarší dceři Esterce, když byla malá. Špatně pohyblivá matka rodičovství zvládne v pohodě, totálně vydeptaná, depresivní matka, to už je horší.

Zabýváte se mnoha tématy, která s mateřstvím a rodičovstvím, nejen zdravotně handicapovaných, souvisejí. Které →

problémy považujete v současné době za nejpalčivější?

Problémem je nedostatek služeb pro rodiče s postižením a jejich diskriminace v oblasti rodičovství obecně. Jsme pořád tak nějak za exoty a to bolí, nás i naše děti – u nás to jednu dobu špatně nesla hlavně prostřední Leuška. Opakovaně jsem slyšela na svou adresu dotazy, jak se starám a zda žijeme z dávek nebo kdo mi dovolil mít tři děti, a pozor, nejen z úst laiků, ale i od tzv. odborníků (psychologů, některých lékařů). Co se týče rodičovství obecně, jsou to vedle problematiky rozvodů a rozchodů hlavně otázky týkající se sladění pracovního života a rodičovství.

Jak se situace proměnila od doby před čtrnácti lety, kdy se narodila vaše nejmladší dcera?

Je víc míst, kam se dostanete s kočárkem, jezdí více bezbariérových tramvají. Obecně se víc počítá s rodiči malých dětí, rodičovský příspěvek se dá čerpat flexibilněji – to všechno jsou jistě pozitivní změny. Zůstává bohužel nedostatek míst v MŠ a ZŠ (a nově i na SŠ, především v Praze), stále je docela obtížné skloubit péči o malé dítě a zaměstnání. Chybí služby pro rodiče a stále se obtížně hledá podpora v krizových situacích. Když moje nejmladší dcera Růženka v roce života vážně onemocněla, měli jsme na začátku pár informací od lékařů, ale jinak jsem si musela vše najít sama, vlastně to začalo hledáním rané péče... Baví mě to, ale na tom úplném začátku, třeba už v té nemocnici, tam taková ta prvotní podpora prostě chyběla. A vím, že rodičům v podobné situaci chybí dodnes. Díky svému vzdělání a zkušenosti s vlastním postižením jsem si uměla poradit. Kdybych byla skladnice ve šroubárně, bez zkušenosti s handicapem, tak nevím...

Poděkování za spolupráci v rámci Ceny Olgy Havlové 2023 obdržela v historické budově Národního muzea také Lucie Hyblerová, iniciátorka a organizátorka Dražby dobrých skutků MUDr. Mileny Černé. Partnerem této dobročinné akce, na které věnovali dárci na pomoc potřebným 2,2 milionu korun, se stal Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.

LUCIE HYBLEROVÁ:

„DOBROVOLNICTVÍ NEBERU JAKO NĚCO ABNORMÁLNÍHO.“

Barbora Sehnalová

foto: Eva Dobrovodská, Zdeněk Chrapek, Vojtěch Kuřátko

Lucie Hyblerová je zakladatelkou platformy Breakfaststory, jež sdružuje a podporuje v přímém odbytu sociální a chráněné dílny z celého Česka. V rámci kampaně Potěš snídání nabízí soukromým firmám, velvyslanectvím nebo státním subjektům snídaně či jiné typy občerstvení ze sociálních podniků, jejichž zaměstnanci jsou lidé s handicapem. Část zisku z obědů věnuje platforma na svou druhou kampaň, Potěš obědem, díky

níž bezplatně poskytuje teplé obědy seniorům a samoživitelským rodinám. I součástí tohoto počínu jsou sociální podniky, které obědy potřebným pravidelně připravují. „Vaříme každý den a naše pravidlo je, že každý klient od nás dostává jídlo minimálně po dobu tří měsíců. Protože to, že někomu jednorázově dopřejete, je sice hezký skutek, ale pokud rodině nebo seniorovi chcete opravdu ulevit a pomoci, tak to má smysl jenom v dlouhodobější

frekvenci," upřesnila Lucie Hyblerová, jak přesně pomoc vypadá.

Platforma Breakfaststory vznikla před třemi lety. „Od 16. března 2020, kdy jsme s rozvázkami začali, do ledna tohoto roku jsme rozvezli více jak 45 000 bezplatných porcí," odpověděla Lucie Hyblerová

na otázku, zda lze kvantifikovat pomoc, kterou platforma za dobu fungování již poskytla. Breakfaststory ale nevyčíslitelně pomáhá i sociálním podnikům. „Čím více máme zakázek, tím více mají zaměstnanci s handicapem práce. Navíc, je to pro ně také jasný signál, že o tu jejich práci je zájem," dodala.

Uctít památku dlouholeté ředitelky a předsedkyně správní rady Nadace Olgy Havlové MUDr. Mileny Černé, která nás navždy opustila v září 2021, se rozhodla Lucie Hyblerová téměř okamžitě. „Monika Granja, ředitelka nadace, mi tehdy dala příslib. Ten mě strašně mentálně nakopnul, protože jsem potřebovala nějakého spojence. Nedokázala jsem si představit, že bych Dražbu pořádala s někým jiným než s nadací," uvedla Lucie Hyblerová. Pár měsíců však trvalo nalézt způsob provedení. „Věděla jsem ale, že musím udělat nějaký pietní akt, který ponese jméno Mileny a na který by ona byla pyšná," doplnila.

Počátkem června loňského roku tak uspořádala platforma Breakfaststory s podporou Výboru dobré vůle – Nadace

Olgy Havlové Dražbu dobrých skutků MUDr. Mileny Černé, jejímž cílem byla pomoc osobám se zdravotním nebo sociálním znevýhodněním a podpora projektů zaměřených na ochranu přírody. Všechny dobré skutky zastupovali ambasadoři z řad známých osobností, kteří byli, stejně jako dárci a obdarovaní, součástí slavnostní akce ve Valdštejnské zahradě. „Všichni ambasadoři, kterých bylo 23, mluvili o netypické atmosféře. David Vávra mi po akci říkal, že nevěřil, že jde charitativní akce udělat takovým lidským a milým způsobem," prozradila Lucie.

„Aksi jsem se rozhodla konat jednou za dva roky. Nechci z toho udělat každoroční veselici. Chci, aby si to zachovalo důstojnost, lidskost a vřelost, kterou pro mě měl ten první ročník," odhalila Lucie Hyblerová plány do budoucna, a dodala: „Jsem si jistá, že se z Dražby stane tradice, i když se možná změní její formát. Jméno MUDr. Mileny Černé v názvu akce zůstane, ale budeme reflektovat odchody osobností, které byly stejně inspirativní jako Milena, ať už byly z jejího kruhu nebo ne. Na dalším ročníku Dražby věnujeme vzpomínku Daně Němcové.“ ❤️

MOMENTKY Z DRAŽBY DOBRÝCH SKUTKŮ MUDR. MILENY ČERNÉ, KTEROU LUCIE HYBLEROVÁ ZORGANOVOVALA VLONI V ČERVNU VE VALDŠTEJNSKÉ ZAHRADE.

CENA WERNERA VON SIEMENSE

Barbora Sehnalová, foto: Jakub Hrab

Společnost Siemens již po pětadvacáté ocenila nadané studenty, inspirativní pedagogické pracovníky a nadšené vědce Cenou Wernera von Siemens. Šestým rokem byl součástí také Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, který se podílí na oceňování studentů s handicapem.

Ocenění nesoucí jméno zakladatele společnosti Siemens si klade za cíl podpořit prestiž českého vysokého školství a výzkumných pracovišť. Cenu každoročně získávají pedagogičtí pracovníci a autoři nejlepších studentských a vědeckých prací v technických oborech a přírodních vědách. Ocenění za nejlepší práce jsou navíc udělována ve speciálních kategoriích. „Prostřednictvím těchto zvláštních ocenění upozorňujeme na důležitá společenská témata, jako jsou například znevýhodnění studentů, kteří musejí při studiu překonávat překážky, a genderová rovnost, stejně jako témata ekonomická – Průmysl 4.0 a Chytrá infrastruktura. Tyto kategorie svým způsobem navazují na odkaz zakladatele firmy, podnikatele, vynálezce a filantropa Wernera von Siemens, který sám překonal řadu překážek a vybudoval společnost, jejíž výrobky a řešení slouží lidem už víc než 175 let,“ popsal Eduard Palíšek, generální ředitel a Country CEO společnosti Siemens.

V roce 2017 se partnerem Ceny Wernera von Siemens stal také Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. „Přínos zastoupení VDV v odborné porotě, která vybírá laureáty ocenění za překonávání překážek při studiu, je neocenitelný,“ uvedl generální ředitel společnosti Siemens. Ocenění každoročně získává osobnost, jež navzdory svému zdravotnímu znevýhodnění dosahuje vynikajících studijních či výzkumných výsledků. Za loňský rok cenu převzala Ester Milostná, která s vysoce nadprůměrným prospěchem absoluuje náročné mezifakultní studium v oboru informatiky, informačních studií a knihovnictví na Masarykově univerzitě, a to i přesto, že je odkázána na elektrický vozík a nepřetržitou osobní asistenci. „Spolupráce s Nadací Olgy Havlové si velmi vážím. Navíc se již několikrát podařilo propojit studentky a studenty nominované v této kategorii s projekty VDV a ti tak mohli získat stipendia, která VDV poskytuje,“ připomněl Eduard Palíšek.

OCENĚNÁ ESTER MILOSTNÁ,
STUDENTKA MASARYKOVY
UNIVERZITY A EDUARD
PALÍŠEK, GENERÁLNÍ ŘEDITEL
SPOLEČNOSTI SIEMENS

Od počátku soutěže ocenila společnost Siemens již 450 vědců. „Máme za sebou čtvrtstoletí udělování cen a určitě budeme pokračovat. Vzdělání je dnes pro Česko ještě důležitější než dřív. Věřím, že pořádáním Ceny Wernera von Siemens k pochopení tohoto faktu přispíváme,“ zhodnotil Eduard Palíšek a na závěr dodal: „Těším se na přihlášky a nominace dalšího ročníku, setkávání s vítězkami a vítězi je pro mě osobně vždy velmi motivující a inspirující.“ ❤️

DĚKUJEME NAŠIM DÁRCŮM ZA PŘÍZEŇ A PODPORU

Rucorva Trust
(Ženeva, Švýcarsko) . . . . . 580 425 Kč
Ing. Zdeněk Jelen . . . . . 192 344 Kč
Rozběháme Česko, z. ú. . . . . 100 931 Kč
ČSOB Private Banking . . . . . 97 249 Kč
ČSOB . . . . . 25 000 Kč
Generali Investments CEE . . . . . 16 000 Kč

JUDr. Tomáš Novosad . . . . . 15 000 Kč
Hana Hovorka . . . . . 14 932 Kč
MEGAFLEX, spol. s r. o. . . . . 13 200 Kč
René Ševčík . . . . . 11 000 Kč
Petr Sadílek . . . . . 10 483 Kč
Michal Bregant . . . . . 10 000 Kč
Tomas Kafka . . . . . 10 000 Kč

Uvedení dárci přispěli Výboru dobré vůle v období 9. 2. – 20. 4. 2023 částkou 10 000 Kč a vyšší.

Zpracovala Kateřina Ptáčková

ZE ŽIVOTA VDV

připravila Terezie Jenisová, Foto: Anna Šolcová a archiv VDV

Benefiční koncert k poctě Olgy Havlové

V úterý 14. března se v Kongresovém centru České národní banky konal slavnostní benefiční koncert u příležitosti nedožitých 90. narozenin Olgy Havlové. Spolu s VDV jej organizoval spolek SILOU HLASU a Alfred Strejček. Zaznělo Čtvero ročních dob v podání virtuosa Václava Hudečka a souboru Barocco sempre giovane, přednesem sonetů je doprovodil Alfred Strejček. Zpěvačka a skladatelka Aneta Langerová představila v živé premiéře svou Píseň pro Olgu, kterou zazpívala v doprovodu pianisty Jakuba Zítka a Maranatha Gospel Choir. Z knihy Dopisy Olze předčítal Ondřej Vetchý. Téměř půlmilionový výtěžek z koncertu bude věnován na pomoc lidem se zdravotním znevýhodněním.

Píseň pro Olgu

Skladbu Píseň pro Olgu složila na přání VDV zpěvačka Aneta Langerová jako poctu Olze Havlové. Při tvorbě se inspirovala fotografiemi paní Olgy od Bohdana Holomíčka. Od půlky března žije Píseň pro Olgu svým vlastním životem. Stala se pomyslnou hymnou letošního roku, při setkáních u Stromů Olgy Havlové po celé zemi ji interpretují místní pěvecké sbory. Výtěžek z poslechu na Supraphonline, Spotify, Apple Music aj. bude prostřednictvím sbírky Dárek pro Olgu věnován VDV. Píseň pro Olgu bude doprovázet i videospot o Olze Havlové, který bude vysílat Česká televize a vybraná kina po celé zemi.

Stromy Olgy Havlové

U příležitosti nedožitých 90. narozenin Olgy Havlové organizuje VDV řadu akcí a projektů. Částečně navazuje na aktivity spojené s výročí před pěti lety. Ke stávajícím 85 Stromům Olgy Havlové postupně přibývá dalších pět stromů pojmenovaných po paní Olze. Od 22. března je to platan na Senovážném náměstí v Praze, 5. dubna bylo vysazeno dokonce celé stromořadí sakur v Trutnově, 19. dubna přibyl liliovník tulipánokvětý v Komenského sadech v Ostravě. Slavnostní setkání je vždy spojeno s upozorněním na jednu z oblastí, jimiž se nadace dlouhodobě zabývá. Zatím to bylo předsudečné násilí na zdravotně znevýhodněných osobách (Praha), hospic a hospicová péče (Trutnov) a sociální problematika s důrazem na vzdělávání znevýhodněných dětí (Ostrava). Další dva stromy budou vysazeny v Teplicích a Praze.

Fond vzdělání přispívá 82 znevýhodněným studentům

VDV ve spolupráci s ČSOB již 28 let poskytuje stipendia studentům se sociálním nebo zdravotním znevýhodněním. Pravidelnou finanční podporu letos nově získalo šest nadaných studentů středních a vysokých škol. V tomto školním roce tak stipendium pobírá 82 mladých lidí. Od vzniku programu v roce 1995 získalo pravidelnou stipendijní podporu 685 studentů a dalších 614 obdrželo jednorázový příspěvek na školné či pomůcky ke studiu. Celkově bylo na studium dětí a mladých lidí se zdravotním nebo sociálním handicapem poskytnuto 40,5 milionu korun.

Programy Senior a Paliativní péče

Správní rada VDV schválila finanční podporu 135 neziskovým organizacím v celkové výši 6,6 mil. korun. V programu Paliativní péče VDV podpořil 64 žádostí ve výši přesahující 2,5 mil. korun, v programu Senior rozdělil více než 4 mil. korun. mezi 71 organizací. Program Senior dlouhodobě podporuje projekty, které zajišťují seniorům aktivní způsob života a důstojné prožívání stáří. Cílem programu Paliativní péče je podpora neziskových organizací, které se věnují péči o nevládně nemocné pacienty a zvyšování kvality jejich života. Obzvláště se pak program zaměřuje na rozvoj dětské paliativní péče.

Václav Malý, biskup

NASLOUCHAJÍCÍ DANA NĚMCOVÁ

Dana Němcová nás opustila 10. dubna. Od toho dne mnoho různých lidí přispělo svými krásnými vzpomínkami k svědectví o velikosti této ženy.

Já sotva mohu něco důležitého sdělit, co o ní nebylo dosud řečeno. Poznal jsem ji osobně v polovině sedmdesátých let, nedlouho před vznikem Charty 77. O ní a jejím manželovi Jiřím jsem ovšem slyšel už před rokem 1968. Již tehdy se byt, v němž manželé Němcovi vychovávali svých sedm dětí, stával místem setkávání mnoha lidí různých společenských skupin. Otevřenost bez kádrování a vytváření svobodného prostředí pro mnohé, kteří pocítovali a zažívali osobně vnější útlak v době tzv. normalizace.

Po podpisu Charty jsem ji osobně blíže poznal. Intenzivnější setkávání s ní začalo po vzniku Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Při společných diskusích a úvahách, co a jak dál činit ve Výboru, jsem oceňoval její rozvahu a neideologičnost jejích úvah. Vždy měla na zřeteli momentální potřeby konkrétního člověka. Nepatetická solidarita s ubližovanými, která si nečinila nárok na uznání a pochvaly.

To prokázala plnou měrou i v době svobody po roce 1989, kdy se po zesnutí Olze Havlové stala předsedkyní Výboru dobré vůle. Práci a činnost této humánní a občanské iniciativy dodávala důstojnost a věrohodnost. Nikdy nevyvolávala neshody, ale svým uvážlivým a klidným přístupem povzbuzovala ke konkrétním krokům ve prospěch potřebných. Napjala své síly i na pomoc uprchlíkům, kteří nacházeli v naší vlasti azyl či aspoň přechodný domov. Neopomíjela ani veřejný prostor společenského, kulturního a politického života. Při různých vystoupeních, o něž byla požádána, nebo když se sama přidala k nějaké iniciativě, vždy projevila rozvahu a našla vhodné slovo pro danou situaci.

Zájem o lidi a neustálé hledání cest, jak pomoci potřebným, vyrůstalo z jejího křesťanství. Brala vážně inspiraci evangelia, které svědčí o Ježíšových slovech a činech. Žádné do sebe uzavřené přemítání o náboženských výšinách, ale ochota a připravenost převést slova evangelia do konkrétních činů. Její víra nebyla patetická, ale hluboká. Nedávala jí na odív ani nepřemlouvala druhé, kteří o křesťanství věděli málo nebo nic. Víra jí pomáhala snášet všechny životní nesnáze a strasti bez stěžování a nařikání. To si uchovala do posledních dnů své pozemské pouti.

Naposledy jsem navštívil Danu na podzim minulého roku. Únava stárí se na ní projevila, ale její přívětivost a otevřené srdce i mysl byly jako vždy předtím. Vždy jsem velmi obdivoval její mimořádnou schopnost naslouchat a vnímat druhé jako protějšky, ne jako objekty pomoci. Ani náznak převahy nad těmi, kdo ne vždy splňovali vysoké normy kladené na lidskou důstojnost. Tak mi zůstane v paměti. Jsem rád, že prožala mou životní cestu a zanechala v ní stopu. Pevně věřím, že ji dobrý Bůh přijal do své náruče. R.I.P.

DANA BYLA KLIDNÉ JASNÉ SVĚTLO

Už první návštěva v Jéčku byla odzbrojující. Kabáty si hod' na tu hromadu, řekla Dana, a byl jsem doma. Nesentimentálně laskavá a vstřícná – a taková byla už vždycky. V oblacích nelétala, nohama po zemi nešoupala. Čas pro druhé si dělat nemusela, prostě ho měla. V rozhovoru byla vždy přítomná a při věci. Nic nekomplikovala. Mluvila tiše, zloba moci jí nestála za dlouhé argumenty. Dana byla klidné jasné světlo. Starala se o lidi a spravedlnost samozřejmě a vážně, a také samozřejmě a vážně za to platila.

Věděla s Janem Patočkou, že „základním předpokladem pro to, abychom byli dobří, je odvaha, možnost a vůle vzdorovat nebezpečí, jež je v podstatě nebezpečím životním. Že v životě nevystačíme se strachem a prospěchem. Že péče o duši je péčí o duši vlastní a v ní zároveň o duši obce, obojí je neoddělitelné.“

Na jednom z posledních setkání u Tebe v Braníku – už jsme zbývali jen s Janem Sokolem, Hejdovou Suzette a Jaromírem Kučerou – byla jsi unesena Hölderlinovými verši, které pro Tebe Jaromír přeložil. Opakovali jsme si je:

*Padám před Tebou na kolena
nebeský posle, v něhož jsem již nevěřil.
Ty, nesmrtelný.
Ale když se objeví Bůh,
pronikavá jasnost obnovuje všechno
na Zemi, na Nebi i na Moři.*

VOJTĚCH SEDLÁČEK
u sv. Ignáce za Danou Němcovou, sobota 22. dubna 2023

BĚH DOBRÉ VŮLE NADACE OLGY HAVLOVÉ 5. ROČNÍK

registrace a další info na
www.vdv.cz

NA POMOC
RODINÁM V TÍSNI

12. září 2023

BĚH NA 5 km, 10 km a ŠTAFETY
PROGRAM PRO RODINY S DĚTMI

TERMÍNY SETKÁNÍ U STROMŮ OLGY HAVLOVÉ

31. května v Zákolanech, 5. června
v MŠ Olgy Havlové v Kadani, 6. června
v Příbrami, 9. června v Táboře, 10. června
v Hrochově Týnci, 12. června v Pečkách,
21. června v Turnově, 22. června ve Světlé
nad Sázavou, 26. června v Praze –
Kunraticích, 27. června v Rychnově n. K.,
1. září v Šumperku, 3. září v Poběžovicích
a 4. září v Kralupech n. V.

Dobré zprávy: Časopis
Výboru dobré vůle –
Nadace Olgy Havlové

Vychází 26. května 2023.
Redakční rada: Hana Cindrová (šéfredaktorka),
Monika Granja, Barbora Sehnalová a Terezie Jenisová
Jazykové korektury: Hana Cindrová a Barbora Sehnalová
Foto na obálce z archivu Filipa Pšencíka
Vydal: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové,
Senovážné nám. 2, 111 21 Praha 1, vdv@vdv.cz, www.vdv.cz.
Časopis je určen pro dárcce a partnery
Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.
Časopis je neprodejný. Tisk časopisu podpořila ČSOB.
ISSN 2336-596X

POZNAMENEJTE SI DO DIÁŘE

připravily Monika Granja a Terezie Jenisová

květen – výstava *Olga Havlová ve vzpomínkách přátel a fotografiích Bohdana Holomíčka* v Evangelické akademii Praha 4

květen – výstava fotografií *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Roškotově divadle v Ústí nad Orlicí, v Základní škole Václava Havla v Poděbradech a Českých Budějovicích

31. května – uzávěrka dalšího kola lékařských seminářů v Salzburgu

červen – výstava *Olga Havlová ve vzpomínkách přátel a fotografiích Bohdana Holomíčka* v Knihovně v Týništi nad Orlicí

červen – výstava fotografií *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Zábřehu na Moravě a ve Vědecké knihovně UJEP Ústí nad Labem

13. června – čtvrtý ročník charitativního turnaje *Golf dobré vůle* v Panorama Golf Resortu Kácov

červenec – výstava *Olga Havlová ve vzpomínkách přátel a fotografiích Bohdana Holomíčka* v Infocentru v Praze 3

červenec–srpen – výstava fotografií *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Knihovně města Hradec Králové a Městské knihovně Bílina

25. srpna – uzávěrka pro podávání žádostí do programu *Fond vzdělání*

září – výstava *Olga Havlová ve vzpomínkách přátel a fotografiích Bohdana Holomíčka* v Základní škole Dolní Břežany

září – výstava fotografií *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Knihovně města Ostravy – pobožce Výškovice

září – přihlašování projektů v rámci výzvy *Daruj srdce*

12. září – 5. ročník *Běhu dobré vůle Nadace Olgy Havlové* v oboře Hvězda

Podrobnosti ke všem akcím získáte na www.vdv.cz
a také na www.activecitizensfund.cz.